

[Morten Lange.]

eres. Det er faktisk overordentlig vigtigt, at samfundet sikrer sig disse bygninger; men det er måske endnu mere vigtigt, at man ser at få anvendt nogle midler til at få bygget nogle nye teaterhuse — vi trænger så sandelig til dem. Det er ejendommeligt at se, at et samfund så rigt, som vort er i dag i sammenligning med, hvad der var tilfældet for 100 år siden, knebent kan magte at løfte den opgave at bygge nye teaterhuse.

Og så kræves der altså publikum til at fylde teatrene. Her må jeg indrømme at jeg ikke er så forfærdelig distraheret af den øjeblikkelige situation, som andre har været. Det er jo således med økonomien, at der nu til dags, for at et teaterstykke skal „gå hjem“, skal kunne bære sig, kræves større publikumsfyldning end før. Jeg tror ikke, at antallet af teatergængere her i landet er faldende, men jeg tror, at for at teatrene kan køre, må fyldningsgraden være i stadig stigen, og det er naturligvis et krav til teatrene. Jeg tror ikke, det bliver så forfærdelig vanskeligt at få en sådan stigning til at foregå i en jævn og rimelig takt, hvis man følger den ekspansive tendens i teaterlivet, som dette lovforslag formodentlig giver en rimelig basis for.

På den anden side synes jeg dog, det vil være rimeligt med en ganske lille sidebemærkning til det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, som var så letsindig at komme med en engroskritik af visse dele af teatret. Jeg troede, at det eksempel, vi just har haft med borgmesteren i Ålborg, der var lidt uheldig, havde gjort tilstrækkeligt til at afskrække fra den slags almindelige angreb på teatret for lummerhed. Det er frivilligt, om man vil gå i teatret eller ej, og hvis man er bange for, at klimaet skal være for lummert, behøver man ikke at søge de nedrige steder — man kan bare blive hjemme; der vil stadig væk være tilstrækkelig mange mennesker, som nok skal kunne tåle klimaet. Jeg har i øvrigt ikke indtryk af, at vi her i landet har et særlig lummert teaterklima; der er ikke sådanne excesser på dette område, at der er nogen grund til at fremdrage det, hverken fra dette høje tings talerstol eller fra andre talerstole.

Men for at se lidt nærmere på, hvad lov-

forslaget går ind på af områder, må jeg sige, at de låneordninger, lovforslaget forudser, i al almindelighed synes at være rimelige, og især må man med glæde se på de publikumbilletkøbsordninger, som skitseres i lovforslaget. Jeg anser det for at være en så værdifuld nydannelse, at jeg — selv om det naturligvis må være med den yderste tøven — vil tro, at mit parti vil lade sig formå til at medvirke til at udstrække ordningen endog til militæret — eller for at sige det på en mere korrekt måde: jeg anser det for at være uhyre fornuftigt, hvis de folk, der må kaste deres tid hen ved at være soldater, kan få en rimelig lejlighed til en kulturel oplevelse i den ellers så lidet kulturelt prægede tid.

Lovforslaget — der jo omfatter landsdelsscener, rejseselskaber o. s. v. — er vel nok sådan indrettet, at det kan udstrækkes langt nok. Der gives måske ikke helt tilstrækkelig plads til forsøgsarbejde, forsøgsteatre o. s. v., og det kan godt ske, at vi skal se lidt på det. Men så vidt jeg kan se, kan det med lidt velvilje strækkes langt nok; imidlertid skal velvilje somme tider gøres specificeret, så måske der ville være grund til at tage lidt mere sigte også på den eksperimentelle virksomhed inden for teaterlivet.

Der er grund til under udvalgsarbejdet at diskutere, om et andet og bestemt ikke eksperimentelt område ikke skal med. Det er jo således, at det kgl. teater har sine forhold ordnet ved lov, men samtidig er det således, at det helt store teater her i landet i dag er radio- og fjernsynsteatret. Jeg kan godt se, at det kan være ubekvemt at få begge de to institutioner ind under den lovgivning, der her er tale om, men det var dog nok rimeligt at gå lidt længere og få det virkelig teatermæssige koordineret. Jeg ser det kgl. teater nævnt et par gange i rækken af de institutioner, som skal rettes op efter loven. Derimod ser jeg ikke radio- og fjernsynsteatret nævnt, men jeg er helt sikker på, at man kunne nå frem til en bedre koordinering på forskellige områder, hvis man trak disse to institutioner direkte med ind under de organer, man tænker på at skabe.

Dette gælder nu for øvrigt i særlig grad for det teaterakademi, som jeg da heldigvis har hørt at også et par andre ordførere går ind for, og som jeg anser for at være impe-